

Ed.

337. Nefndarátt

um frv. til laga um dómsmálastarfa, lögreglustjórn, gjaldheimtu o. fl. í Reykjavík.

Frá meiri hluta allsherjarnefndar.

Nefndin hefir ekki getað orðið sammála um frv. þetta. Minni hlutinn (J. P.) vill fella það, en við undirritaðir leggjum til, að það verði samþykkt með eftirfarandi

BREYTINGUM.

1. Við 2. gr. Í stað »saka- og lögreglumál« komi: sakamál og almenn lög-reglumál.
2. Við 7. gr. Orðin »um endurgjald um stimpilgjald og« falli niður.
3. Við 8. gr.
 - a. Í stað »5000« komi: 8000.
 - b. Í stað »6000« komi: 9000.

c. Seinni málsliður síðari málsgreinar orðist svo: Alt það sje, sem embættismenn þessir hafa undir höndum vegna embættis síns, skal ávaxtast til hagnaðar fyrir eigendur þess.

Alþingi, 29. febr. 1928.

Jón Baldvinsson,
form.

Ingvar Pálmason,
fundaskr. og frsm.

Nd.

338. Breytingartillaga

við brtt. á þskj. 292 [Þingskóp].

Frá Sigurði Eggerz.

2. töluliður í brtt. 292 orðist svo:

Nefndir beggja dellda í utanríkismálum skulu starfa saman milli þinga, og velja þær formann og ritara í þinglok fyrir hina sameinnuðu nefnd. Er ríkisstjórninni heimilt að kalla nefndina saman, er henni þykir við þurfa.

Ed.

339. Lög

um löggilding verslunarstaða.

(Afgreidd frá Ed. 29. febr.).

1. gr.

Í Bervík í Breiðuvíkurbreppi í Snæfellsnessýslu, í Dritvík í sama breppi, á Broddanesi við Kollafjörð í Strandasýslu og á Vattarnesi í Suður-Múlasýslu skulu vera löggiltir verslunarstaðir.

2. gr.

Verslunarlóðin á Vattarnesi nær yfir 500 metra strandlengju, frá Vattarnestanga vestur fyrir lendingu, en 180 metra á land upp frá flóðmáli í lendingu. Atvinnumálaráðuneytið ákveður takmörk hinna verslunarlóðanna, samkvæmt lögum nr. 61, 10. nóv. 1905, og birtir þau í B-deild Stjórnartíðindanna.

3. gr.

Lög þessi öðlast þegar gildi að því er Vattarnes snertir, en um hina staðina, þegar takmörk verslunarlóðanna eru birt samkv. 2. gr.

Ed.

340. Breytingartillaga

við frv. til laga um eftirlit með verksmiðjum og vjelum.

Frá allsherjarnefnd.

1. Við fyrirsögn I. kafla. Fyrirsögnin verði: Um eftirlitsskyldu og tilkynningarskyldu.
2. Við 15. gr. Orðin »og notknn heitvatnstækja« falli burt.

Ed.

341. Nefndarátt

um frv. til laga um vernd atvinnufyrirtækja gegn órjettmætum, prentuðum ummælum.

Frá meiri hluta allsherjarnefndar.

Meiri hluti nefndarinnar leggur það til, að frv. verði samþykkt óbreytt. Með ákvæðum þess mundu fjelög, sem almenningur telur í þessu efni ekki njóta nægilegrar verndar laga og dómstóla, njóta sömu verndar og einstakir menn.

Alþingi, 29. febrúar 1928.

Jón Baldvinsson,
form. og frsm. meiri hl.

Ingvar Pálmason,
fundaskrifari.

Nd.

342. Lög

um fræðslumálanefndir.

(Afgreidd frá Nd. 29. febr.).

1. gr.

Stjórn barnakennarafjelags Íslands, forstöðumaður kennaraskólans og fræðslumálastjóri skulu skipa fræðslumálanefnd barnaskóla Íslands. Stjórn barnakennarafjelagsins skal kosin skriflega um land allt, enda hafi allir starfandi barnakennarar rjett til að vera fjelagsmenn.

2. gr.

Fræðslumálanefnd barnaskólanna gerir tillögur til ráðuneytisins um námsskrár fyrir barnafræðslu landsins, löggilding kenslubóka, tilhögun prófa og um hámark og lágmark kenslustundafjölda fyrir hvert barn á dag. Ráð-

herra staðfestir tillögur nefndarinnar og auglýsir þær með hæfilegum fyrirvara. Samþykki fræðslumálastjórnarinnar þarf til að vikja frá námsskrá.

3. gr.

Með reglugerð má fyrirskipa þriggja manna fræðslunefnd við ungmennaskóla landsins. Skal fræðslumálastjóri sjálfkjörinn í nefndina, en meðnefndarmenn skipar ráðherra til 3 ára í senn úr hópi starfsmanna við framangreinda skóla. Fræðslumálanefnd þessi hefir með höndum hliðstætt starf fyrir ungmennaskólana eins og til er tekið í 2. gr. að því er snertir barnaskóla landsins.

4. gr.

Fræðslumálanefndir starfa launalaust, en fá endurgreidd nauðsynleg útgjöld til síma, brjefaskrifta og aðstoðar.

5. gr.

Nú brýtur skóli í verulegum atriðum í bága við fyrirskipanir þær, sem gefnar eru eftir lögum þessum, og skal þá landsstjórninni skylt að halda eftir styrk eða launagreiðslum til hans, þar til úr er bætt.

6. gr.

Með lögum þessum eru úr gildi numin eldri lög og fyrirmæli, er fara í bága við þessi lög.

7. gr.

Lög þessi öðlast gildi þegar í stað.

Nð.

343. Breytingartillaga

við brtt. á þingskjali 318 [Atkvæðagreiðslur utan kjörstaða við alþingiskosningar]

Frá Þorleifi Jónssyni.

Við 4. breytingartillögu.

Breytingartillagan hljóði þannig:

Orðin »Sama gildir um þau umslög og ónýta hanna« falli burtu.

Nð.

344. Breytingartillaga

við brtt. á þskj. 323. [Kynbætur nautgripa].

Frá Ingólfi Bjarnarsyni.

1. brtt. orðist svo: Aftan við fyrstu málsgrein 3. gr. komi: og er öllum óheimilt að nota önnur naut til undaneldis en þau, sem til þess hafa verið valin af kynbótanefnd.

Ed.

345. Frumvarp

til laga um kynbætur nautgripa.

(Eftir 3. umr. í Nd.).

1. gr.

Bannað er að láta naut eldri en 8 mánaða ganga laus í heimahögum eða afrjettum, nema heimild til þess felist í lögum þessum.

2. gr.

Í hverjum hreppi, þar sem ekki er nautgriparæktarfelag, skal vera nautgripakynbótanefnd, skipuð þrem mönnum. Um kosning í nefndina fer eftir sömu reglum og um kosning í hreppsnefnd. Nefndin skal kosin í fyrsta sinni á vorhreppaskilapingi 1928, og gildir sú kosning þar til næst fer fram kosning í hreppsnefnd.

Nú er nautgriparæktarfelag starfandi í hreppnum, viðurkennt og styrkt af Búnaðarfelagi Íslands, og er þá stjórn þess sjálfkjörin kynbótanefnd og hefir allar sömu skyldur og rjettindi sem kynbótanefnd kosin á almennum sveitarfundi hefir eftir lögum þessum.

3. gr.

Kynbótanefnd skal sjá um, að jafnan sjeu til innan hrepps eða utan hæfilega mörg naut, kyngóð og efnileg, til undaneldis í hreppnum. Naut þau, sem kynbótanefnd velur í þessu skyni, skal hún taka á leigu, kaupa eða tryggja hreppsbum afnot þeirra á annan hátt, eftir því sem hún hefir heimildir til og telur rjett. Semur hún þá um leiguna eða afnotin, svo og um greiðsluskilmála. Skal nefndin gera hreppsbum ráðstafanir sínar kunnar, og er öllum óheimilt að nota önnur naut til undaneldis en þau, sem til þess hafa verið valin af kynbótanefnd.

Nú eru einhverjir hreppsbum svo afskektir, að þeir geta ekki notað naut í samlögum við aðra, og er þá kynbótanefnd rjett að undanþiggja þá þeim skyldum og rjettindum, sem starfsemi þessari fylgja.

Heimilt er kynbótanefndum tveggja eða fleiri hreppa að vinna saman að nautgripakynbótum, nota sömu kynbótanaut, sömu girðingar, hafa sama eftirlitsmann í felagi o. s. frv.

Kynbótanefnd getur leyft, að kynbótanaut gangi laus, ef örugt þykir, að þau geti engan skaða gert. Þó ber eigandi ábyrgð á, ef skaði hlýst af.

4. gr.

Öll kynbótanaut, sem kynbótanefnd hefir valið til undaneldis eða verðlaun hafa hlotið á nautgripasýningum, sem Búnaðarfelag Íslands hefir styrkt, skal merkja með aluminium-merki í hægra eyra, og sjeu í það mót-aðir stafirnir Kn, og skal sjá um, að þessi merki sjeu jafnan glögg.

- c. Seinni málsliður síðari málsgreinar orðist svo: Alt það fje, sem embættismenn þessir hafa undir höndum vegna embættis síns, skal ávaxtast til hagnaðar fyrir eigendur þess.

Alþingi, 29. febr. 1928.

Jón Baldvinsson,
form.

Ingvar Pálmason,
fundaskr. og frsm.